

съсъ тѣхъ заедно въ бой, че ако се случи да загине, начаса имъ се осакатва работата.

46. Въ случай на смъртъ на войводата, тозъ часъ му застѣпва мѣстото байрактарѣтъ, а за байрактаръ се избира най-опитниятъ измежду момцитѣ.

47. Денемъ никакъ да се не върви презъ голи мѣста, защото се види отъ далеко, и тѣй може да ги види неприятельтъ имъ отъ далеко, и се скрие, и имъ заварди пѣтя, и лесно ги разбива. Ако ли пѣкъ е нужда да се върви, то трѣбва да се употреби изкуство на вървежа. Трѣбва да се пуца по единъ момѣкъ напредъ, колкото достига пушка, и добре да разглежда; и подиръ него пакъ се пуцатъ два или три момка на сѣщото разстояние да вървятъ подиръ него; и четата трѣбва да се раздѣли на две чети, и да вървятъ пакъ раздалечени отъ друга, колкото стига пушка. Ако въ случай се скрие неприятельтъ отъ първитѣ и удари на по-много, то тогава подирнитѣ и преднитѣ ще могатъ да избавятъ ударенитѣ си другари.

48. Всѣки пѣтъ, когато нашата чета ще се удари съсъ неприятеля си, трѣбва да гледа да дойде откъдето духа вѣтърѣтъ, защото ако дойде подъ вѣтѣра, ще удари димѣтъ възъ насъ и ще ни затъмнява очитѣ, и не ще можемъ да виждаме де мѣримъ. Ако ли заловимъ мѣсто надъ вѣтѣра, тогава нашиятъ неприятель не ще тѣй сѣщо да вижда да бие добре, и ще изгуби битката си.

49. Войводата трѣбва да гледа, ако е дѣждовно времето и е кално мѣстото, на което има да пѣтува, да не отива, защото едно, че не може да вървятъ отъ калѣта, друго — ще правятъ дири накждето идатъ. На такова време или да седи въ мѣсто, или да избира пѣсѣчливи и каменисти мѣста за ходене.

50. Всѣкога трѣбва да пази на времето и споредъ времето да залавя таквизъ мѣста, които ще